

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicas & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

III. De Puero, Maria, & Ioseph.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

In Purificatione B. Mariæ, Sermo III. 147

esse hominem solum, sic in conspectu Domini vacuum apparere, est prohibitum ^b. Cum enim arguantur ociositatis ipsi quoque quos nemo conduxit ^c: qui jam conducti sunt, si ociosi inventi fuerint, quid merentur? *Fides quippe sine operibus mortua est* ^d. Ipsa denique opera nostra in fervore agenda sunt, & in desiderio cordis: ut sint lucernæ ardentes in manibus nostris. Alioquin timendum est, ne forte tepidos nos evomere incipiat, qui in Evangelio loquitur dicens ^e: *Ignem veni mittere in terram, & quid volo nisi ut ardeat?* Hic planè sacer & benedictus est ignis, quem Pater sanctificavit & misit in mundum, & cui benedicitur in Ecclesiis, sicut scriptum est ^f: *In Ecclesiis benedicite Deo Domino.* Habet enim etiam adversarius noster, utpote perversus divinorum operum æmulator, habet, inquam, ignem suum & ipse, ignem concupiscentiæ carnalis, ignem invidiæ & ambitionis, quem salvator in nobis non accende re sed extinguere venit. Denique si quis alienum hunc ignem in divino offerre præsumperit sacrificio, etiam si patrem habeat Aaron, morietur in iniquitate sua.

^b Exod. 23. c

^c Matt. 20. a

^d Iac. b. 2. d

Quid ignis seu

cerei ardentes significant.

^e Luc. 12. f

Ignis benedictus.

^f Psal. 67. c

*Ignis malus
ignis quietus.*

Porrò super hæc quæ de sociali vita & fraterna dilectione, de bonis operibus & fervore sancto dicta sunt: humilitatis virtus maxima, maximeque necessaria est, ut honore præveniamus invicem: nec modò priores, sed & ipsos juniores sibi quisque præponat: quæ nimis humilitatis perfectio est, & iustitiae plenitudo. Et quoniam hilarem datorem diligit Deus, & fructus charitatis est gaudium in Spiritu sancto; cantemus, ut dictum est, in viis Domini, quoniam magna est gloria Domini. Cantemus Domino Canticum novum, quia mirabilia fecit. In quibus omnibus si quis forsitan proficere dissimulat, & profici sci de virtute in virtutem, neverit quisquis huiusmodi est, in statione non in processione se esse, imo vero & in regressione: quoniam in via vitæ non progreedi, regredi est, cum nihil adhuc in eodem statu permaneat. Porrò profectus noster in eo consistit (ut saepius me dixisse memini) ut nunquam arbitremur nos apprehendisse, sed extendamur ad anteriora, incessanter conemur in melius: ut imperfectum nostrum divinæ misericordiæ obtutibus jugiter exponamus.

^{z. Cor. 9. b}

*Non proficere,
est deficere.*

IN PURIFICATIONE B. MARIAE,

S E R M O III.

De Puer, MARIÆ & Ioseph.

Purificationem beatæ MARIAE virginis hodie celebramus, quæ secundum legem Moysi facta est ^g, transactis à Nativitate Domini

^{Levit 12. a}

Sermones S. Bernardi.

T

quadra-

quadraginta diebus. In lege enim scriptum erat, ut mulier quæ suscep-
pto semine peperisset filium, immunda esset septem diebus, & octavo die
circumcideretur puer: dehinc absolutioni & purificationi intenta, absti-
neret ab ingressu templi triginta tribus diebus, quibus expletis offerret fi-
lium Domino cum muneribus. Sed quis non advertat in ipso sententiae
Matrem Domini non suffit legi purificatio abnoxiam.

**b Hier. 31. d* quit ^b, circundabit virum. Non ab altero viro virum suscipiet, non hu-
mana lege concipiet hominem: sed intra viscera intacta & integra virum
claudet: ita sane ut intrante & exeunte Domino, juxta alium Prophe-

Ezech. 44. a tam ^c, porta orientalis clausa jugiter perseveret.

Putas ergo non poterat moveri animus eius & dicere. Quid mihi
opus Purificatione? Cur abstineam ab ingressu templi, cuius uterus ne-
sciens virum, templum factum est Spiritus sancti? Cur non ingrediar
templum, quæ peperi Dominum templi? Nihil in hoc conceptu, nihil
in partu impurum fuit, nihil illicitum, nihil purgandum: nimurum cum
proles ista fons puritatis sit & purgationem venerit facere delictorum.
Quid in me legalis purificet observatio, quæ purissima facta sum in ipso
partu immaculato. Verè ô beata Virgo, verè non habes causam, nec ti-
bi opus est purificatione. Sed nunquid filio tuo opus erat Circuncisio-
ne? Esto inter mulieres tanquam una earum, nam & filius tuus sic est in
numero puerorum. Circuncidi voluit, & non multo magis velit offer-
ri? Offer filium tuum Virgo sacrata, & benedictum fructum ventris tui
Domino repræsenta. Offer ad nostram omnium reconciliationem ho-
stiam sanctam, DEO placentem. Omnino acceptabit Deus Pater ob-

d Matt. 3. d lationem novam, & preciosissimam hostiam, de qua ipse ait ^d: *Hic est fi- lius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.* Sed oblatio ista, Fratres,
Oblationis ho- satis delicata videtur, ubi tantum sistitur Domino, redimitur avibus, & il- dierna, & ob- lato reportatur. Veniet quando non in templo offeretur, nec inter bra-
chia Simeonis, sed extra civitatem inter brachia crucis. Veniet quando
non redimetur alieno, sed alios redimet sanguine proprio, quia in redem-
ptionem eum misit Deus Pater populo suo. Illud erit sacrificium vesper-
tinum, istud est matutinum. Istud quidem jucundius, sed illud plenius.

Istud

Istud enim tempore Nativitatis, illud jam in plenitudine ætatis : de utroque tamen potes accipere quod Prophetæ prædixit ^c : *Oblatus est quia ipse voluit.* Nam & modò oblatus est, non quia opus habuit, non quia sub legis edicto fuit, sed quia voluit: & in cruce nihilominus oblatus est, non quia meruit, non quia Iudæus prævaluit, sed quia ipse voluit. *Voluntariè sacrificabo tibi Domine : quia voluntariè oblatus es pro mea salute, non pro tua necessitate.*

Sed quid, Fratres, nos offerimus, aut quid retribuimus illi pro omnibus quæ retribuit nobis? Ille pro nobis obtulit hostiam preciosiorem quam habuit, nimirum, qua preciosior esse non potuit. Et nos ergo faciamus quod possumus, optimum quod habemus offerentes illi, quod sumus utique nosmetipsi. Ille seipsum obtulit, tu quis es qui teipsum offerre cuncteris? Quis mihi tribuat ut oblationem meam dignetur majestas tanta suscipere? Duo minuta habeo Domine, corpus & animam dico: utinam hæc tibi perfectè possim in sacrificium laudis offerre. Bonum enim mihi longèque glorioius atque utilius est, ut tibi magis offerar, quam deserar mihi ipsi. Nam ad me ipsum anima mea conturbatur, in te vero exultabit spiritus meus, si tibi veraciter offeratur. Fratres morituro Domino Iudæus mortuas hostias offerebat, sed jam nunc, *Vivo ego,* dicit Dominus, *nolo mortem peccatoris, sed magis ut convertatur & vivat* ^f. *f Ezech. 18.8*
Non vult Dominus mortem meam, & non libenter offeram illi vitam meam? Hæc est enim hostia placabilis, Deo placens hostia, hostia viva. Sed in oblatione illa Domini tres fuisse leguntur, & in oblatione nostra tria nihilominus à Domino requiruntur. Fuit in oblatione illa Joseph sponsus Matris Domini, cuius filius putabatur: fuit & ipsa virgo Mater, & puer Jesus qui offerebatur. Sit ergo & in oblatione nostra constantia virilis, sit continentia carnis, sit conscientia humilis. Sit, inquam, in proposito perseverandi animis virilis, sit in continentia castitas virginalis, sit in conscientia simplicitas, & humilitas puerilis, Amen.

IN SEPTUAGESIMA,

SERMO I.

Magna mihi consolatio est, fratres mei, in verbo illo Domini ^a, *Qui ex Deo, verba Dei audit.* Propterea enim vos libenter auditis, quia ex Deo estis. Nec ignoro quod alio in loco dicit Scriptura ^b: *Ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia*: sed multo aliter sunt ex eo, qui secundum beati Joannis Evangelium, *non ex voluntate carnis nati sunt, sed ex Deo* ^c. Unde & invenies ab eodem Joanne in epistola sua scriptum ^d: *Omnis qui natus est ex Deo, non peccat, sed generatio cœlestis conservat illum.* ^e *Ioan. 1.b* ^f *1.Ioan.5.d**

T 2

Non